

Példa 4.9-4.10

Megjegyzés:

Mivel a két példa nagyon hasonló, egy fileban oldjuk meg őket. A feladatokhoz tartozó mátrixokat σ_A , illetve σ_B jelöli.

A feszültségi tenzor mátrixa egy anyagi pontban az (x, y, z) koordinátarendszerben ismert. Határozzuk meg a főfeszültségeket és főirányokat sajátérték és sajátvektor számítással. Ábrázoljuk a feszültségi állapotot Mohr-körök segítségével!

$$\sigma_A = \begin{bmatrix} 90 & 40 & 0 \\ 40 & 30 & 0 \\ 0 & 0 & -50 \end{bmatrix} \text{ MPa}$$
$$\sigma_B = \begin{bmatrix} -30 & 0 & 0 \\ 0 & -20 & -40 \\ 0 & -40 & -10 \end{bmatrix} \text{ MPa}$$

Megoldás

Szükségünk lesz a `sympy` modulra.

```
In [1]: import sympy as sp
        sp.init_printing()
```

A sajátértékszámítás eredményeinek olvashatóbb kiírásához a 4.3-4.5.ipynb-ben definiált függvényt egy *sajat_fuggvenyeket_tartalmazo_fajl.py* külső fájlban tároljuk a *notebook*-unk mellett. Ahhoz, hogy ebben a notebook-ban tudjuk használni, ebből a fájlból importálnunk kell. Ezzel elkerülhető, hogy minden egyes notebook-ban ezt a függvényt külön nekünk definiálni kellene (a rendes Python könyvtárak is hasonlóan működnek).

```
In [2]: from saját_fuggvenyeket_tartalmazo_fajl import print_eigensystem
```

Saját függvények definiálása során nagyon figyeljünk arra, hogy az milyen bemeneteket fogad, ez a `print_eigensystem` esetében csak `sympy` mátrix.

σ_A mátrix

```
In [3]:  $\sigma_{Ax} = 90$   
 $\sigma_{Ay} = 30$   
 $\sigma_{Az} = -50$   
 $\tau_{Axy} = 40$   
 $\sigma_A = \text{sp.Matrix}([\![\sigma_{Ax}, \tau_{Axy}, 0], [\tau_{Axy}, \sigma_{Ay}, 0], [0, 0, \sigma_{Az}]\!])$ 
```

Sajátérték - sajátvektor számítás

```
In [4]: print_eigensystem( $\sigma_A$ )
```

1. Főfeszültség: 110.00 MPa

1. Főirány:

$$\begin{bmatrix} 0.89443 \\ 0.44721 \\ 0 \end{bmatrix}$$

2. Főfeszültség: 10.000 MPa

2. Főirány:

$$\begin{bmatrix} -0.44721 \\ 0.89443 \\ 0 \end{bmatrix}$$

3. Főfeszültség: -50.000 MPa

3. Főirány:

$$\begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1.0 \end{bmatrix}$$

Ez a függvény akkor is jól működik, ha többszörös sajátértékeink vannak. Vegyük szélsőséges példának az egységmátrixot! Tudjuk, hogy ennek az egyetlen sajátértéke az 1, melynek multiplicitása 3-szoros. Az ehhez tartozó sajátvektorok pedig az **i**, **j** és **k**.

A `sympy` modulban $N \times N$ -es egységmátrixot az `sp.eye(N)` paranccsal hozhatunk létre.

```
In [5]: print_eigensystem(sp.eye(3))
```

1. Főfeszültség: 1.0000 MPa

1. Főirány:

$$\begin{bmatrix} 1.0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

2. Főfeszültség: 1.0000 MPa

2. Főirány:

$$\begin{bmatrix} 0 \\ 1.0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

3. Főfeszültség: 1.0000 MPa

3. Főirány:

$$\begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1.0 \end{bmatrix}$$

Mohr körös ellenőrzés

Megjegyzés:

A Mohr körök módszere eredetileg a sajátérték, sajátvektor számítás megkerülésére/felgyorsítására szolgált. A bemutatott "szerkesztéshez" szükséges, hogy az egyik feszültségi irány főfeszültségi irány legyen. Az előbb láthattuk, hogy a sajátérték, sajátvektor számítás számítógéppel nem okoz problémát, és nincsenek megkötéseink a feszültségek irányára. (Csak győzzük a számítógép által számolt dolgokat értelmezni és a nekünk kellő formára hozni...) Ezen felül "szerkeszteni" a számítógépen nehézkes (ha nem célszoftvert használunk - a Python nem az), ezért a Mohr körös megoldás itt csak ellenőrzésre szolgál.

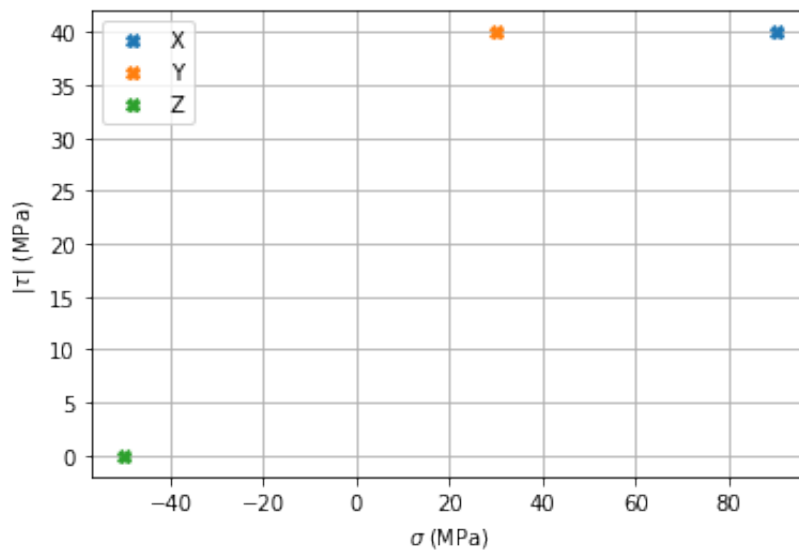
Szükségünk lesz a `matplotlib.pyplot` modulra, valamint a `numpy` modulból több függvényre is - ezért most a teljes modult importáljuk. A `numpy` neve a "Numerical Python"-ból ered, több olyan függvénye van, ami hasznos lesz számunkra.

A `matplotlib` az általunk használt szintaktikával (`plt.utasitas` -ok után `plt.show()`) minden egyes ábrázoláskor törli a megjegyzett dolgokat, ezért ebben a példában az érthetőség kedvéért az egyes részeket külön-külön kirajzoljuk, majd az összes rész kódját összekombinálva rajzoljuk ki a végleges ábrát.

1. lépés: A σ_A mátrix által megadott feszültségállapotot felrajzoljuk a $\sigma - |\tau|$ síkra.

```
In [6]: import matplotlib.pyplot as plt #betöltjük a plotoló modult
import numpy as np #betöltjük a numpy modult
```

```
In [7]: #az X pont, a  $\sigma_x$ - $\tau_{xy}$  értékpárból:
plt.plot( $\sigma_{Ax}$ ,  $\tau_{Axy}$ , 'X', label="X") #'X': a kirajzolt marker formája,
'label="X"' : a jelmagyarázatban kiírt név
#az Y pont, a  $\sigma_y$ - $\tau_{xy}$  értékpárból:
plt.plot( $\sigma_{Ay}$ ,  $\tau_{Axy}$ , 'X', label="Y")
#a Z pont, a  $\sigma_z$ -0 értékpárból:
plt.plot( $\sigma_{Az}$ , 0, 'X', label="Z")
plt.xlabel(r"$\sigma$ \; \rm{MPa}")
plt.ylabel(r"$|\tau|$ \; \rm{MPa}")
plt.legend()
plt.grid()
plt.show()
```



1. lépés: σ_x , σ_y és τ_{xy} alapján:

$$\sigma_{AK} = \frac{\sigma_x + \sigma_y}{2},$$

$$R_A = \sqrt{\left(\frac{\sigma_x - \sigma_y}{2}\right)^2 + \tau_{xy}^2}.$$

σ_K középponttal és R sugárral rajzolunk egy félkört. Ennek egyik módja, hogy a félkör pontjainak x (avagy σ) koordinátáit $\sigma_K + R \cos \varphi$ -ként, y (avagy $|\tau|$) koordinátáit $R \sin \varphi$ -ként kapjuk, ahol $\varphi = 0 \dots \pi$.

Hasonló módon rajzolhatjuk ki a másik két félkört, melyeknek középpontja:

$$\sigma_{AK2} = \frac{\sigma_z + \sigma_{AK} + R_A}{2},$$

$$\sigma_{AK3} = \frac{\sigma_z + \sigma_{AK} - R_A}{2}.$$

A félkörök sugarai:

$$R_{A2} = \frac{\sigma_z + \sigma_{AK} + R_A}{2} - \sigma_z,$$

$$R_{A3} = \frac{\sigma_z + \sigma_{AK} - R_A}{2} - \sigma_z.$$

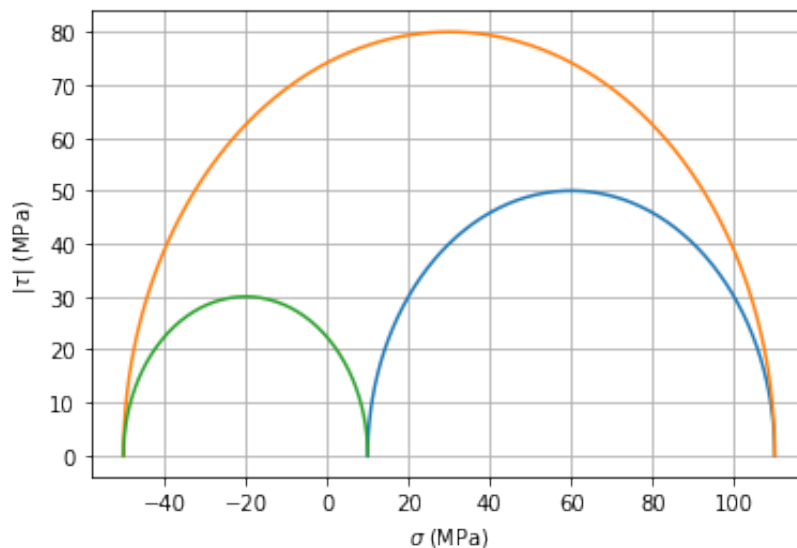
```
In [8]: fi=np.linspace(0,np.pi,201) #mivel most az egész 'numpy'-t importál
tuk, kell az 'np' előtag

#az első félkör számolása:
σAK=(σAx+σAy)/2
RA=sp.sqrt(((σAx-σAy)/2)**2+τAxy**2)
felkor1x=σAK+RA*np.cos(fi) #az első félkör x koordinátái
felkor1y=RA*np.sin(fi) #az első félkör y koordinátái

#a második félkör számolása:
σAK2=(σAz+σAK+RA)/2
RA2=(σAz+σAK+RA)/2-σAz
felkor2x=σAK2+RA2*np.cos(fi)
felkor2y=RA2*np.sin(fi)

#a 3. félkör számolása:
σAK3=(σAz+σAK-RA)/2
RA3=(σAz+σAK-RA)/2-σAz
felkor3x=σAK3+RA3*np.cos(fi)
felkor3y=RA3*np.sin(fi)

plt.plot(felkor1x,felkor1y)
plt.plot(felkor2x,felkor2y)
plt.plot(felkor3x,felkor3y)
plt.xlabel(r"$\sigma \ ; \ \rm{(MPa)}$")
plt.ylabel(r"$|\tau| \ ; \ \rm{(MPa)}$")
plt.grid()
plt.show()
```



Ezek alapján a főfeszültségek:

$$\sigma_{A1} = \sigma_{AK} + R = 110 \text{ MPa}$$

$$\sigma_{A2} = \sigma_{AK} - R = 10 \text{ MPa}$$

$$\sigma_{A3} = \sigma_z = -50 \text{ MPa}$$

Ezek megegyeznek a korábbi eredményekkel.

1. lépés: A $\sigma_{AK} - X$ szakasz vízszintes tengellyel bezárt szögének (2α) a fele adja meg, hogy hány fokkal kell elforgatnunk a koordináta rendszert a főirányok megkapásához. Geometriai megfontolásból:

$$\tan 2\alpha = \frac{|\tau_{xy}|}{\sigma_x - \sigma_K} = \frac{2|\tau_{xy}|}{\sigma_x - \sigma_y} \Rightarrow \alpha = \frac{1}{2} \arctan \frac{2|\tau_{xy}|}{\sigma_x - \sigma_y}.$$

```
In [9]:  $\alpha$ =sp.atan(2*sp.Abs( $\tau_{Axy}$ )/( $\sigma_{Ax}-\sigma_{Ay}$ ))/2  
 $\alpha$ .evalf(5) # $\alpha$  értéke radiánban
```

Out[9]: 0.46365

```
In [10]: def rad2deg(rad):                # Saját függvény a radián-fok átváltásh  
          öz.  
          return rad*180/sp.pi  
  
           $\alpha_n$ =rad2deg( $\alpha$ ).evalf(5)  
           $\alpha_n$ 
```

Out[10]: 26.565

Most ábrázolhatjuk a félköröket és pontokat egy ábrán, valamint bejelölhetjük a $\sigma_K - X$ szakaszt is.

```

In [11]: plt.figure(figsize=(14,7)) #ábra mérete

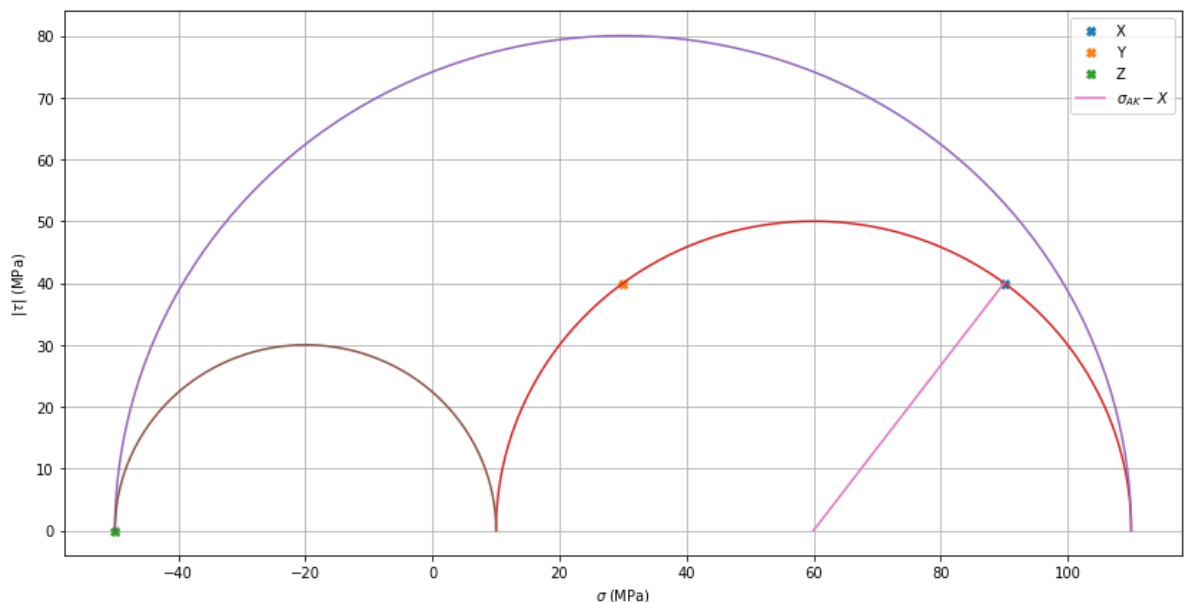
#X, Y, Z pontok
plt.plot(σAx,τAxy,'x',label="X")
plt.plot(σAy,τAxy,'x',label="Y")
plt.plot(σAz,0,'x',label="Z")

#félkörök
plt.plot(felkor1x,felkor1y)
plt.plot(felkor2x,felkor2y)
plt.plot(felkor3x,felkor3y)

#σAK-X szakasz
plt.plot([σAK,σAx],[0,τAxy],label=r"$\sigma_{AK}-X$")

plt.xlabel(r"$\sigma \ ; \ \rm{MPa}$")
plt.ylabel(r"$|\tau| \ ; \ \rm{MPa}$")
plt.legend()
plt.grid()
plt.show()

```



Az α szöggel kell elforgatni az x tengelyt a z körül a τ_{xy} irányába, hogy megkapjuk az 1-es főírányt.

Ez alapján az 1-es főírányt kijelölő egységvektor:

$$\mathbf{e}_1 = \begin{bmatrix} \cos \alpha \\ \sin \alpha \\ 0 \end{bmatrix}.$$

```

In [12]: e1A=sp.Matrix([sp.cos(αA),sp.sin(αA),0])
          e1A.evalf(5)

```

```

Out[12]:  $\begin{bmatrix} 0.89443 \\ 0.44721 \\ 0 \end{bmatrix}$ 

```


Mivel σ_z főfeszültség, ezért:

$$\mathbf{e}_3 = \mathbf{k} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Így \mathbf{e}_2 a következő módon számolható:

$$\mathbf{e}_2 = \mathbf{e}_3 \times \mathbf{e}_1.$$

```
In [13]: e3A=sp.Matrix([0,0,1])  
e2A=e3A.cross(e1A)  
e2A.evalf(5)
```

```
Out[13]:  $\begin{bmatrix} -0.44721 \\ 0.89443 \\ 0 \end{bmatrix}$ 
```

Láthatjuk, hogy az eredmények megegyeznek a sajátérték és sajátvektor számítással kapottakkal.

σ_B mátrix

$$\sigma_B = \begin{bmatrix} -30 & 0 & 0 \\ 0 & -20 & -40 \\ 0 & -40 & -10 \end{bmatrix} \text{MPa}$$

```
In [14]: sigmaBx = -30  
sigmaBy = -20  
sigmaBz = -10  
tauByz = -40  
sigmaB = sp.Matrix([[sigmaBx,0,0],[0,sigmaBy,tauByz],[0,tauByz,sigmaBz]])  
sigmaB
```

```
Out[14]:  $\begin{bmatrix} -30 & 0 & 0 \\ 0 & -20 & -40 \\ 0 & -40 & -10 \end{bmatrix}$ 
```

Ezen a mátrixon is elvégezhetnénk az előbbihez hasonló módon a sajátérték és sajátvektor számítást, illetve a Mohr körös ábrázolást.

Ehelyett írunk függvényt a Mohr körökhöz, amellyel tetszőleges σ -ra könnyen ki tudjuk rajzolni őket! Ennek során felhasználjuk a σ_A -ra használt kódot is (ezeket a részeket nem magyarázzuk újra részletesen).

```
In [15]: print_eigensystem(σB)
```

1. Főfeszültség: 25.311 MPa

1. Főirány:

$$\begin{bmatrix} 0 \\ -0.6618 \\ 0.74968 \end{bmatrix}$$

2. Főfeszültség: -30.000 MPa

2. Főirány:

$$\begin{bmatrix} 1.0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

3. Főfeszültség: -55.311 MPa

3. Főirány:

$$\begin{bmatrix} 0 \\ 0.74968 \\ 0.6618 \end{bmatrix}$$

Láthatjuk, hogy az első és utolsó egységvektorok nem egyeznek meg a PDF-es kidolgozásban lévőkkel, hanem azokkal pont ellentétesek. Ez nem probléma, az itt kapott vektorok ugyanúgy jobbsodrású rendszert alkotnak.

Mohr körös ábrázoló

A Mohr körök csak fizikailag helyes feszültségállapot esetén adnak jó eredményt, ezért ha itt nem szimmetrikus mátrixot kapnánk bemenetnek, a számolást nem folytatjuk. A `return` utasítással léphetünk ki a függvényből. Hogy a beadott mátrix szimmetrikus-e, azt a `matrix.is_symmetric()` utasítással ellenőrizzük.

A Mohr körök módszere csak akkor használható, ha σ_x , σ_y és σ_z közül az egyik főfeszültség. Ha általános függvényt akarunk írni, akkor ezt ellenőriznünk kell a programban. Ezt több elven meg lehet valósítani.

Mi azt fogjuk vizsgálni, hogy a τ feszültségek közül legalább kettőnek 0-nak kell lennie. A `bool()` függvény számokra `True` értéket ad, kivéve, ha a szám 0 - ekkor `False`-t ad. A `True` és `False` értékek kezelhetők számként (összeadhatók, kivonhatók, szorozhatók, stb.) olyan módon, hogy a `True` 1-nek, a `False` 0-nak felel meg. Azaz ha a τ feszültségekre egyesével meghívjuk a `bool()` -t és az eredményeket összeadjuk, akkor megkapjuk a nemnulla τ feszültségek darabszámát. Ha ez 2-nél kisebb, akkor van olyan mátrixunk, ami a Mohr körök módszerével kezelhető. Ha 2 vagy 3, akkor kilépünk a függvényből.

A függvényen belül is definiálhatunk alfüggvényeket. Az alfüggvényeket csak a függvényből érjük el, és ugyan azzal a szintaktikával definiáljuk őket, mint a "sima" függvényeket (csak indentáljuk őket a fő-függvénynek megfelelően). A `mohr()` függvényen belül definiálunk egy `felkorok()` alfüggvényt, ami kirajzolja a főfeszültség, a két további húzófeszültség és a csúsztatófeszültség alapján a félköröket. A `felkor()` alfüggvény ehhez ad segítséget, kiszámolja a középpont és sugár alapján az x és y koordinátákat, melyek alapján majd ábrázolunk.

A `return valami, valami2, valami3...` szintaktikát használva a függvény által adott eredményeket külön változóba tárolhatjuk el.

Az α szög meghatározásához ki kell választanunk a nem főfeszültséghez tartozó pontok közül azt, ahol σ nagyobb. Ezt összekötve σ_K -val adódik a 2α szög.

```
In [16]: def mohr(matrix):
    def felkor(Kp, Rf):
        Rf=sp.Abs(Rf)
        x=Kp+Rf*np.cos(fi)
        y=Rf*np.sin(fi)
        return x,y

    def felkorok(σfo,σnemfo,σnemfo2,τ):
        #félkörök középpontja és sugara:
        σK1=(σnemfo+σnemfo2)/2
        R1=sp.sqrt(((σnemfo-σnemfo2)/2)**2+τ**2)
        σK2=(σfo+σK1+R1)/2
        R2=(σfo+σK1+R1)/2-σfo
        σK3=(σfo+σK1-R1)/2
        R3=(σfo+σK1-R1)/2-σfo
        felkor1x,felkor1y=felkor(σK1,R1)
        felkor2x,felkor2y=felkor(σK2,R2)
        felkor3x,felkor3y=felkor(σK3,R3)
```

```

plt.plot(felkor1x,felkor1y)
plt.plot(felkor2x,felkor2y)
plt.plot(felkor3x,felkor3y)

if not matrix.is_symmetric():
    print("Ez a mátrix nem szimmetrikus, így a beadott feszülts
égállapotnak fizikailag nincs értelme!")
    print("A Mohr körök ilyenkor nem adnak jó eredményt!")
    return

σx=matrix[0,0]
σy=matrix[1,1]
σz=matrix[2,2]
#a Mohr körök módszerével a τ feszültségeknek az abszolút érték
ét vizsgáljuk
τxy=sp.Abs(matrix[0,1])
τxz=sp.Abs(matrix[0,2])
τyz=sp.Abs(matrix[1,2])

τxy_nemnulla=bool(τxy) # => A 'z' irány feszültségi főirány
τxz_nemnulla=bool(τxz) # => Az 'y' irány feszültségi főirány
τyz_nemnulla=bool(τyz) # => Az 'x' irány feszültségi főirány

nemnulla_darab=τxy_nemnulla+τxz_nemnulla+τyz_nemnulla
if nemnulla_darab>1:
    print("Ez a mátrix Mohr körökkel nem kezelhető!")
    return

fi=np.linspace(0,np.pi,201)
plt.figure(figsize=(14,7)) #ábra mérete

if τxy_nemnulla:
    print("A 'z' irány feszültségi főirány.")
    plt.plot(σx,τxy,'X',label="X")
    plt.plot(σy,τxy,'X',label="Y")
    plt.plot(σz,0,'X',label="Z")
    felkorok(σz,σx,σy,τxy)
    σK=(σx+σy)/2
    plt.plot([σK,max(σx,σy)], [0,τxy])
    α=sp.atan(2*sp.Abs(τxy/(σx-σy)))/2

elif τxz_nemnulla:
    print("Az 'y' irány feszültségi főirány.")
    plt.plot(σx,τxz,'X',label="X")
    plt.plot(σy,0,'X',label="Y")
    plt.plot(σz,τxz,'X',label="Z")
    felkorok(σy,σz,σx,τxz)
    σK=(σx+σz)/2
    plt.plot([σK,max(σx,σz)], [0,τxz])
    α=sp.atan(2*sp.Abs(τxz/(σz-σx)))/2

elif τyz_nemnulla:
    print("Az 'x' irány feszültségi főirány.")
    plt.plot(σx,0,'X',label="X")
    plt.plot(σy,τyz,'X',label="Y")
    plt.plot(σz,τyz,'X',label="Z")

```

```

felkorok( $\sigma_x, \sigma_z, \sigma_y, \tau_{yz}$ )
 $\sigma_K = (\sigma_z + \sigma_y) / 2$ 
plt.plot([ $\sigma_K, \max(\sigma_z, \sigma_y)$ ], [0,  $\tau_{yz}$ ])
 $\alpha = \text{sp.atan}(2 * \text{sp.Abs}(\tau_{yz} / (\sigma_z - \sigma_y))) / 2$ 

else: #mindegyik  $\tau$  feszültség 0!
print("Mindegyik irány feszültségi főirány.")
plt.plot( $\sigma_x, 0$ , 'x', label="X")
plt.plot( $\sigma_y, 0$ , 'x', label="Y")
plt.plot( $\sigma_z, 0$ , 'x', label="Z")
felkorok( $\sigma_x, \sigma_z, \sigma_y, 0$ )
 $\alpha = 0$ 

plt.xlabel(r"$\sigma$ \; \rm{(MPa)}$")
plt.ylabel(r"$|\tau|$ \; \rm{(MPa)}$")
plt.legend()
plt.grid()
plt.show()

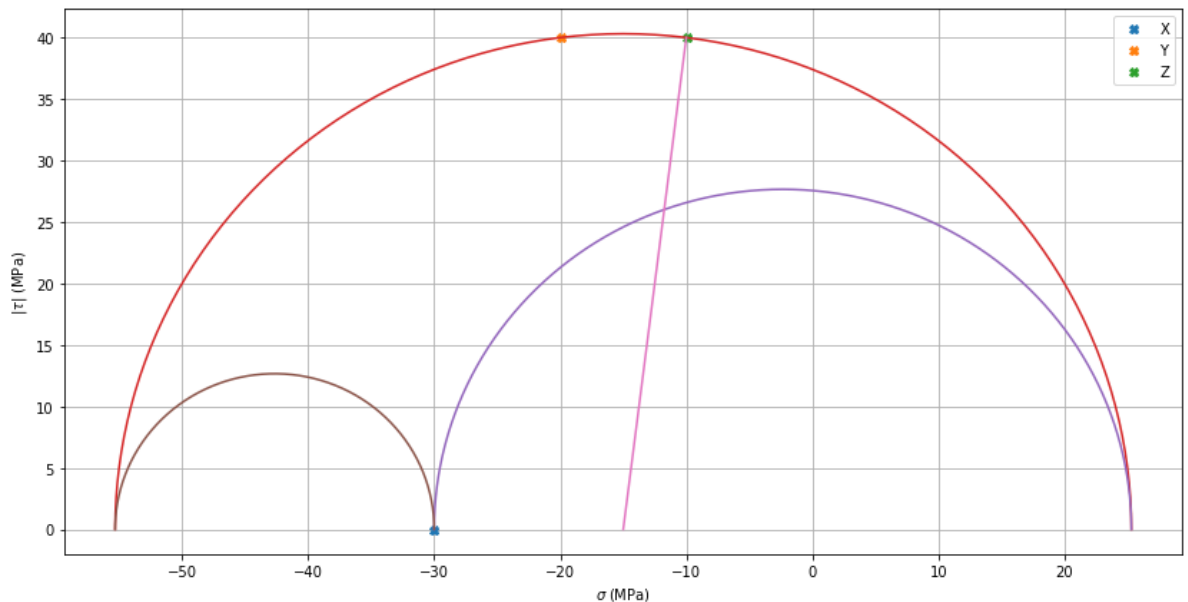
print(" $\alpha$  értéke:")
display(rad2deg( $\alpha$ ).evalf(5))

```

Most már elvégezhetjük a Mohr körök ábrázolását a σ_B mátrixon is. Ha jól írtuk meg a kódot, akkor tetszőleges mátrixra elvégezhető az ábrázolás a `mohr()` függvénnyel.

In [17]: `mohr(σ_B)`

Az 'x' irány feszültségi főirány.



α értéke:

41.438